

Bekendtgørelse nr. 1222 af 19. oktober 2007

Bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder¹⁾

I medfør af § 43, stk. 2, og § 373, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1045 af 22. august 2007, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse på danske og udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet, herunder gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Stk. 2. Bekendtgørelsen gælder for private kundeforhold og erhvervsmæssige kundeforhold, hvis disse ikke adskiller sig væsentligt fra et privat kundeforhold. § 4, stk. 4, §§ 5 og 19 og bilag 1 gælder dog kun for private kundeforhold.

Stk. 3. § 3, § 4 stk. 1-3, og §§ 7-9 finder dog anvendelse på alle erhvervsmæssige kundeforhold.

Stk. 4. § 6, stk. 3 og 4, og § 10, stk. 2, finder anvendelse på erhvervsmæssige kundeforhold i pengeinstitutter, medmindre andet er individuelt aftalt.

Stk. 5. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på værdipapirhandel jf. § 2, stk. 1, i bekendtgørelse om investorbekendtgørelse ved værdipapirhandel.

Stk. 6. For forsikringsselskaber finder §§ 2-5, § 6, stk. 1-4, §§ 7, 11 og 12 samt kapitel 8 og 9 anvendelse. § 6, stk. 3 og 4, finder ikke anvendelse på livs- og pensionsforsikringer samt på de eventuelle personforsikringer, der er tegnet i tilknytning hertil. § 27, stk. 1, finder ikke anvendelse på forsikrings- og pensionsordninger, der er etableret som led i et ansættelsesforhold, et organisationsforhold eller forhold af lignende karakter.

Stk. 7. I det omfang forsikringsselskabet ikke har kendskab til den enkelte forsikredes identitet, eller i det omfang der i øvrigt i en forsikringsordning er en bemyndiget, kan den i medfør af § 6, stk. 1 og 2, §§ 12, 23, 24 og 30 krævede information udleveres til den fysiske eller juridiske person, der er bemyndiget til at modtage dette materiale.

Stk. 8. For obligatoriske pensionsordninger i pengeinstitutter, der er etableret som led i et ansættelsesforhold, finder §§ 2 og 3, § 6, stk. 1-4, §§ 7, 11, 12 og § 27, stk. 2, anvendelse.

Stk. 9. § 24 finder kun anvendelse på filialer her i landet og tjenesteydelser her i landet ydet af skadesforsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område.

§ 2. Når en finansiel virksomhed indgår aftale med andre finansielle virksomheder om afsætning og rådgivning i forbindelse med virksomhedens produkter, skal den finansielle virksomhed sikre sig, at der er en klar arbejdsdeling mellem

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF, (EF-Tidende 1992 L 228, side 1) (3. skadesforsikringsdirektiv) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomhedernes urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004, (EU-Tidende 2005 nr. L 149, s. 22-39) (direktivet om urimelig handelspraksis).

lem virksomheden og medkontrahenten, og at medkontrahenten overholder reglerne i denne bekendtgørelse.

Kapitel 2

Generelle bestemmelser om god skik

§ 3. En finansiel virksomhed skal handle redeligt og loyalt over for sine kunder.

§ 4. En finansiel virksomhed må ikke anvende vildledende eller urigtige angivelser eller udelade væsentlige informationer, hvis dette er egnet til mærkbart at forvride kundernes økonomiske adfærd på markedet.

Stk. 2. Markedsføring, som i sit indhold, sin form eller den anvendte fremgangsmåde er vildledende, aggressiv eller udsætter kunderne for en utilbørlig påvirkning, og som er egnet til mærkbart at forvride deres økonomiske adfærd, er ikke tilladt.

Stk. 3. Rigtigheden af angivelser om faktiske forhold skal kunne dokumenteres.

Stk. 4. De former for adfærd, der er opregnet i bilag 1, anses under alle omstændigheder for at være urimelige i private kundeforhold, og er ikke tilladt.

§ 5. Ved en opfordring til køb rettet mod private kunder skal en finansiel virksomhed give følgende oplysninger, medmindre de allerede fremgår tydeligt af sammenhængen:

- 1) Produktets væsentligste karakteristika.
- 2) Den finansielle virksomheds navn og adresse.
- 3) Forhold vedrørende betaling og gennemførelse af aftalen, i det omfang disse forhold afviger fra, hvad der er sædvanligt i branchen.
- 4) Den finansielle virksomheds fremgangsmåde i forbindelse med klagesagsbehandling, i det omfang den afviger fra, hvad der er sædvanligt i branchen.
- 5) Fortrydelsesret, hvis kunden har en sådan ret.
- 6) Prisen inklusive afgifter.

Stk. 2. Medfører produktets art, at prisen ikke med rimelighed kan beregnes på forhånd, angives den måde, hvorpå prisen beregnes.

Stk. 3. Ved en opfordring til køb forstås en kommerciel kommunikation, hvori produktets karakteristika og pris er angivet på en måde, som er passende i forhold til det anvendte kommer-

cielle kommunikationsmiddel, og hvorved kunden sættes i stand til at foretage et køb.

§ 6. En finansiel virksomhed skal indgå eller bekræfte alle væsentlige aftaler med sine kunder i papirformat eller på andet varigt medium. En aftale skal indeholde en beskrivelse af parternes væsentlige rettigheder og pligter samt af de finansielle ydelser, der er omfattet af aftalen. Er der i forbindelse med aftalens indgåelse ydet individuel rådgivning, skal væsentlige forudsætninger for rådgivningen nedfældes i aftalen eller fremgå af bilag til aftalen i enten papirformat eller på andet varigt medium.

Stk. 2. Vilkår, der indgår i aftalen, kan fremgå ved en henvisning til separate dokumenter, herunder den finansielle virksomheds almindelige forretningsbetingelser.

Stk. 3. Vilkår om ændringer i løbende kundeforhold af renter, gebyrer, bidrag eller andet vederlag skal indeholde en angivelse af de forhold, der kan udløse en ændring, og må ikke give den finansielle virksomhed en vilkårlig adgang til at foretage ændringer.

Stk. 4. I løbende kundeforhold kan ændringer til ugunst for kunden af renter, bidrag eller andet vederlag ikke finde sted uden varsel, medmindre ændringen er begrundet i udefrakommende forhold, som den finansielle virksomhed ikke har indflydelse på.

Stk. 5. Opsiger en finansiel virksomhed en aftale indgået med en kunde, skal opsigelsen være sagligt begrundet og ske i papirformat eller på andet varigt medium.

Kapitel 3

Rådgivning

§ 7. Ved rådgivning forstås anbefalinger, vejledninger, herunder oplysninger om risici forbundet med en disposition, og oplysninger om umiddelbare konsekvenser af kundens valgmuligheder.

Stk. 2. En finansiel virksomhed skal yde rådgivning, hvis kunden anmoder herom, jf. dog §§ 2 og 14. Endvidere skal virksomheden af egen drift yde rådgivning, jf. dog stk. 4, hvor omstændighederne tilsiger, at der er behov herfor. Alternativt kan den finansielle virksomhed henvise kunden til anden rådgivning.

Stk. 3. Rådgivningen skal tilgodese kundens interesser og give kunden et godt grundlag for at træffe sin beslutning. Rådgivningen skal være

relevant, retvisende og fyldestgørende. Den finansielle virksomhed skal orientere om de risici, der er relevante for kunden.

Stk. 4. En finansiell virksomhed kan udbyde produkter med standardiseret information med lille eller ingen tilknyttet individuel rådgivning. I så fald skal den finansielle virksomhed gøre særskilt opmærksom på disse begrænsninger. Bestemmelsen gælder ikke for lån med sikkerhed i fast ejendom.

§ 8. Før en finansiell virksomhed rådgiver, skal virksomheden anmode kunden om at oplyse om sin økonomiske situation, sin erfaring med de relevante finansielle ydelser, sit formål med at få ydelsen leveret samt om sin risikovillighed.

Stk. 2. Omfanget og karakteren af de oplysninger, der indhentes, kan afpasses efter den viden, som kunden besidder og de oplysninger, som den finansielle virksomhed allerede har modtaget.

Stk. 3. Den finansielle virksomhed kan lægge kundens oplysninger til grund, medmindre de er åbenbart urigtige.

§ 9. Rådgivning skal tage udgangspunkt i relevante oplysninger indhentet i henhold til § 8 og det kendskab, den finansielle virksomhed i øvrigt har til kundens forhold.

Stk. 2. En finansiell virksomhed skal anmode kunden om at opdatere oplysninger indhentet i henhold til § 8, i det omfang det er nødvendigt for at kunne yde kunden rådgivning i løbende kundeforhold.

§ 10. En finansiell virksomhed skal give tilstrækkelig information om egne produkter og ydelser, herunder om forskelle i priser og vilkår for alternative produkter, der kan dække kundens behov.

Stk. 2. Hvis der mellem kunderne for en given ydelse er generelle forskelle i fastsættelsen af renter, bidrag eller andet vederlag til den finansielle virksomhed, skal den finansielle virksomhed oplyse en kunde herom, forinden der indgås aftale om levering af ydelsen. På forespørgsel fra kunden skal der oplyses om hvilke forhold hos kunden, der kan være bestemmende for dennes indplacering inden for den givne prisdifferentiering.

Stk. 3. En finansiell virksomhed skal på grundlag af sit generelle markedskendskab informere kunden om relevante produkttyper på markedet. Informationen skal dog ikke indeholde oplysninger

om konkurrerende produkter eller konkrete priser.

§ 11. Har den finansielle virksomhed eller dens medarbejder/rådgiver i rådgivningssituationen en særlig interesse i rådgivningens resultat udover den almindelige indtjening, skal virksomheden inden rådgivningen informere kunden om arten og omfanget af den særlige interesse.

Stk. 2. Modtager den finansielle virksomhed provision eller andet vederlag som følge af formidlingen af produkter eller ydelser, skal kunden gøres opmærksom herpå. Det samme gælder, hvis den ekspederende medarbejder/rådgiver modtager provision eller andet vederlag, og der er en direkte sammenhæng mellem konkrete salg af ydelser eller produkter og vedkommendes aflønning.

§ 12. En finansiell virksomhed skal som led i sin rådgivning inddrage konsekvenser af de skatteregler, som er relevante for kunden i forhold til de produkter og ydelser, som rådgivningen omfatter, eller henvise kunden til anden rådgivning herom.

Stk. 2. Hvis en finansiell virksomhed rådgiver om forhold, som kan være af væsentlig økonomisk betydning for kundens muligheder for at modtage offentlige tilskud eller andre økonomiske fordele, og den finansielle virksomhed bliver opmærksom herpå, skal dette medtages i rådgivningen, eller kunden skal henvises til anden rådgivning.

§ 13. En finansiell virksomhed skal oplyse en kunde om de sikkerhedsforanstaltninger, der bør iagttages ved et givent produkt eller ydelse, herunder hvilke sikkerhedsmæssige krav kunden skal efterleve, og hvilket ansvar kunden kan ifalde ved tredjemands misbrug.

Kapitel 4

Særlige regler om rådgivning om lån med sikkerhed i fast ejendom

§ 14. Før et pengeinstitut eller realkreditinstitut indgår aftale om et lån med sikkerhed i fast ejendom, skal instituttet informere kunden om relevante produkttyper på markedet og om fordele og ulemper ved disse, jf. § 10, stk. 3.

Stk. 2. For lån, der udbydes af instituttet eller formidles for andre institutter og som kan dække kundens behov, skal der ved rådgivningen efter § 7, stk. 3, oplyses følgende:

- 1) De væsentligste egenskaber ved de lån, som instituttet udbyder eller formidler, herunder fordele og ulemper vurderet i forhold til kunden.
- 2) De årlige omkostninger i procent (ÅOP) på rådgivningstidspunktet ved de relevante lån.
- 3) Opsigelses- og indfrielsesvilkår, herunder om indfrielse kan ske ved kontant betaling eller ved køb og indlevering af obligationer.
- 4) Mulighederne for og omkostninger ved låneomlægning eller førtidig indfrielse.
- 5) Instituttets normale prismæssige vilkår for dets kunder for de relevante lån.

Stk. 3. For realkreditlån eller lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer, skal der ved rådgivningen oplyses om den eventuelle sammenhæng mellem lånet og obligationsudstedelsen samt om muligheden for at aftale kurssikring.

§ 15. Senest ved indgåelse af en aftale om lån med sikkerhed i fast ejendom, bekræfter kunden skriftligt eller på andet varigt medium at have modtaget de oplysninger, som er indgået i rådgivningen, jf. § 14, stk. 2. På tilsvarende måde bekræfter instituttet oplysningerne. Til brug herfor anvendes standardskemaet i bilag 2. En kopi heraf udleveres til kunden.

Stk. 2. Hvis aftalen indgås under anvendelse af fjernkommunikationsteknik, som ikke gør det muligt at give oplysningerne på den i stk. 1 nævnte måde inden aftalens indgåelse, skal forpligtelsen opfyldes straks efter aftalens indgåelse.

§ 16. Ved modtagelsen af en ansøgning om et realkreditlån eller lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer skal instituttet oplyse, hvor lang tid der må påregnes at gå, før et eventuelt lånetilbud foreligger, hvis låneansøgningen ikke forventes at kunne behandles inden 14 dage.

§ 17. Instituttet skal afgive eller bekræfte et indfrielsestilbud for realkreditlån eller lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer i papirformat eller på andet varigt medium. Indfrielsestilbuddet skal indeholde en beregning over indfrielsesbeløbets størrelse inklusiv samtlige omkostninger, oplysninger om indfrielses-

vilkår og -metode, herunder beregningsmetoder for differencerente, samt evt. opsigelsesfrister.

§ 18. Instituttet skal, når det afgiver tilbud om låneomlægning for realkreditlån eller lån finansieret ved udstedelse af særligt dækkede obligationer eller særligt dækkede realkreditobligationer så vidt muligt oplyse om samtlige omkostninger. Tager lånetilbuddet ikke højde for samtlige omkostninger, skal instituttet gøre kunden udtrykkeligt opmærksom herpå.

Kapitel 5

Særlige regler for pengeinstitutter

§ 19. Et pengeinstitut kan ikke uden en individuel og saglig begrundelse nægte at oprette en almindelig indlånskonto. Begrundelsen skal på anmodning gives i papirformat eller på andet varigt medium.

Kapitel 6

Særlige regler om brug af kautionister og oplysningsforpligtelser for penge- og realkreditinstitutter

§ 20. Et penge- eller realkreditinstitut må ikke medvirke til ydelse af lån mod kaution, hvor kautionsforpligtelsen står i misforhold til kautionistens økonomi.

Stk. 2. Inden der indgås aftale om en kautionsforpligtelse, skal instituttet sikre sig, at kautionisten er informeret om indholdet og konsekvenserne af kautionsforpligtelsen.

Stk. 3. Kautionisten skal én gang om året modtage oplysninger fra instituttet om størrelsen af det låneengagement, for hvilket kautionsforpligtelsen består.

§ 21. Senest 1 år efter afholdelsen af en tvangsauktion over en ejendom, skal et penge- eller realkreditinstitut, der har et udækket pantebrev på tvangsauktionen, skriftligt oplyse kunden om, hvorvidt instituttet vil gøre kravet gældende mod kunden og i givet fald fremsende en opgørelse over kravets størrelse, og hvor det ikke er muligt en foreløbig opgørelse over kravets størrelse.

Kapitel 7

Særlige regler for investeringsforvaltningsselskaber

§ 22. Et investeringsforvaltningsselskab skal på kundens anmodning give supplerende oplys-

ninger om den aktuelle status vedrørende de forhold, der er omfattet af § 5, nr. 3 og 5-7 i bekendtgørelse om oplysninger i investeringsforeningers, specialforeningers, godkendte fællesforeningers og hedgeforeningers prospekter.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskabet skal endvidere give oplysninger om den seneste udvikling for risici og afkast for de vigtigste kategorier af instrumenter, hvis kunden anmoder herom.

Kapitel 8

Særlige regler for forsikringsselskaber

Inden forsikringstegningen

§ 23. Et forsikringsselskab skal senest i forbindelse med, at en skadesforsikringsaftale indgås, oplyse om,

- 1) væsentlige oplysninger i den pågældende forsikring, herunder om væsentlige elementer i den valgte forsikrings dækningsomfang og om kundens mulighed for til- eller fravalg,
- 2) risikoen for dobbeltforsikring,
- 3) den lovgivning, der skal finde anvendelse på aftalen, hvis det er aftalt, at der skal anvendes anden lovgivning end dansk, og
- 4) adgangen til at klage over forsikringsselskabet.

Stk. 2. Indgås aftalen telefonisk eller på anden måde, hvor kunden ikke umiddelbart kan få oplysninger omfattet af stk. 1, skal kunden straks efter aftalens indgåelse i papirformat eller på andet varigt medium have disse oplysninger.

§ 24. Når en skadesforsikringsaftale er indgået med en filial eller tjenesteyder af et udenlandsk skadesforsikringsselskab, jf. § 1, stk. 9, og forsikringsaftalen dækker risici under klasse 10, motoransvarsforsikring, bortset fra fragtførerens ansvar, skal aftalen eller separate dokumenter i tilknytning til aftalen, indeholde oplysninger om navn og adresse på den af selskabet udnævnte skadesrepræsentant.

§ 25. Accepterer et forsikringsselskab ikke straks en forsikringsbegæring, skal kunden oplyses om sin retsstilling i perioden frem til det tidspunkt, hvor selskabet giver meddelelse om og på hvilke vilkår, forsikringen i givet fald kan antages.

§ 26. Et forsikringsselskab skal ved tegning af en forsikring anmode kunden om at give de oplysninger, der er nødvendige for tegning af forsikringen.

Stk. 2. Inden afgivelse af helbredsoplysninger ved tegning af personforsikring skal et forsikringsselskab udlevere en kundevejledning til kunden om afgivelse af helbredsoplysninger.

Stk. 3. Afgives helbredsoplysninger telefonisk eller på anden måde, hvor kunden ikke umiddelbart kan få kundevejledningen udleveret, skal vejledningen fremsendes til kunden i papirformat eller på andet varigt medium.

§ 27. Ved kundens skift af forsikringsselskab skal det modtagende forsikringsselskab oplyse kunden om alle væsentlige begrænsninger i dækningen i forhold til den tidligere forsikring samt på forespørgsel rådgive kunden om konkrete dækninger.

Stk. 2. Inden flytning af en personforsikring skal det modtagende forsikringsselskab sikre sig, at kunden er oplyst om, på hvilke vilkår forsikringen kan antages i det modtagende selskab.

Forsikringsaftalen

§ 28. Kundens til- og/eller fravalg i den valgte forsikring skal fremgå af policen/dækningsoversigten på skadesforsikringsområdet. Hvor kunden træffer et valg i forbindelse med tegning af forsikring, og hvor dette får præmie og/eller dækningsmæssige konsekvenser, skal valget tydeligt fremgå.

§ 29. Ved tegning af en skadesforsikring skal forsikringsselskabet i papirformat eller på andet varigt medium informere om eventuelle væsentlige begrænsninger i forhold til det, som en kunde med rimelighed kan forvente vil være dækket under den pågældende forsikring.

Forsikringstiden

§ 30. Et forsikringsselskab skal årligt oplyse kunden om de skadesforsikringer, som kunden har hos selskabet. Selskabet skal i oversigten på tydelig måde gøre opmærksom på, at der kan være behov for ændringer. Alternativt kan kunden vælge at få elektronisk adgang til oplysningerne.

§ 31. Anmeldes en skade i papirformat eller på andet varigt medium, skal forsikringsselskabet, hvis der gives helt eller delvis afslag på forsik-

ringsdækning, meddele dette i papirformat eller på andet varigt medium, medmindre det klart fremgår af omstændighederne, at afslag kan meddeles på anden måde.

Stk. 2. Anmeldes en skade på anden måde, har anmelderen efter anmodning krav på afslag i papirformat eller på andet varigt medium. Kunden skal informeres om denne adgang.

Kapitel 9

Tilsyn og straffebestemmelse

§ 32. Finanstilsynet kan, jf. § 348, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med §§ 2-5, § 6, stk. 1 og 3-5, § 7, stk. 2-4, § 8, stk. 1, §§ 9-29, § 30, 1. og 2. pkt., § 31, samt bilag 1 og 2.

Stk. 2. Inden Finanstilsynet træffer afgørelse i sager om god skik, skal Finanstilsynet indhente en redegørelse fra virksomheden.

§ 33. Med bøde straffes den, der undlader at efterkomme påbud efter § 32, stk. 1. Overtrædelse af bestemmelserne i § 4 og § 5, stk. 1 og 2, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 34. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. november 2007, jf. dog stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 686 af 20. juni 2007 om god skik for finansielle virksomheder.

Stk. 2. §§ 4 og 5 og bilag 1 træder i kraft den 1. december 2007.

§ 35. Pengeinstitutter eller realkreditinstitutter, som udelukkende udbyder eller formidler lån med sikkerhed i fast ejendom, hvis lånet har været markedsført før den 1. juli 2007, er først omfattet af § 14, stk. 2 og 3, efter den 1. december 2007.

Stk. 2. Frem til den 1. december 2007 finder § 15, stk. 1, og bilag 2 kun anvendelse på aftaler om lån med sikkerhed i fast ejendom, hvis lånetypen markedsføres første gang efter den 30. juni 2007.

Økonomi- og Erhvervsministeriet, den 19. oktober 2007

BENDT BENDTSEN

/ Carsten Brogaard

Former for adfærd, som under alle omstændigheder anses for urimelige i private kundeforhold

Vildledende markedsføring

- 1) Den finansielle virksomhed hævder at have underskrevet en adfærdskodeks, selv om det ikke er tilfældet.
- 2) Den finansielle virksomhed fremviser kvalitetscertificering, kvalitetsmærke eller tilsvarende uden at have opnået den nødvendige tilladelse.
- 3) Den finansielle virksomhed hævder, at en adfærdskodeks er godkendt af en offentlig myndighed eller anden myndighed, selv om det ikke er tilfældet.
- 4) Den finansielle virksomhed hævder, at en erhvervsdrivende (herunder dennes handelspraksis) eller et produkt er blevet godkendt eller tilladt af en offentlig eller privat instans, selv om det ikke er tilfældet, eller fremsætter en sådan påstand uden at opfylde betingelserne for godkendelse eller tilladelse.
- 5) Det angives i modstrid med sandheden, at produktet kun vil være tilgængeligt i meget begrænset tid, eller at det kun vil være tilgængeligt på visse betingelser i meget begrænset tid, for at fremkalde en umiddelbar afgørelse og fratage kunderne tilstrækkelig mulighed for eller tid til at træffe en informeret beslutning.
- 6) Det angives, eller der gives på anden måde indtryk af, at et produkt kan sælges lovligt, selv om dette ikke er tilfældet.
- 7) Rettigheder, som kunden har efter loven, fremstilles som et særligt kendetegn ved den finansielle virksomheds tilbud.
- 8) Der promoveres et produkt, der ligner et andet produkt fremstillet af en bestemt producent, på en sådan måde, at kunden med overlæg forledes til at tro, at produktet er fremstillet af samme producent, uden at dette er tilfældet.
- 9) Etablering, drift eller promovning af en salgsfremmende pyramideordning, hvor forbrugeren erlægges et vederlag og til gengæld stilles kompensation i udsigt, som hovedsageligt er afhængig af, om han har introduceret andre for ordningen og i mindre grad af salg eller forbrug af produkter, medmindre forholdet er omfattet af § 5 a i lov om offentlige indsamlinger og pyramidespil.
- 10) Det hævdes, at lukning af den finansielle virksomhed eller flytning til andre lokaler er forestående, selv om det ikke er tilfældet.
- 11) Det hævdes, at produkter kan gøre det lettere at vinde i hasardspil.
- 12) Der gives faktisk ukorrekte oplysninger om markedsvilkår eller om muligheden for at finde produktet med henblik på at få forbrugeren til at erhverve produktet på ringere vilkår end de normale markedsvilkår.
- 13) Det hævdes som led i handelspraksis, at der afholdes en konkurrence eller et salgsfremstød med præmier, men uden de omtalte præmier eller andre rimeligt tilsvarende uddeles.
- 14) Et produkt omtales som »gratis«, »vederlagsfrit«, »uden betaling« eller lignende, selv om kunden skal betale andet end de uundgåelige udgifter, der er forbundet med at reagere på den pågældende handelspraksis, samt afhentning eller betaling for levering af produktet.
- 15) I markedsføringsmaterialet indgår en faktura eller et lignende dokument, der opfordrer til betaling, og som giver kunden indtryk af, at han allerede har bestilt det produkt, der markedsføres, selv om det ikke er tilfældet.
- 16) En repræsentant for den finansielle virksomhed, i modstrid med sandheden, hævder eller giver indtryk af, at han ikke handler som led i sit erhverv eller han, i modstrid med sandheden, udgiver sig for at være kunde.

Aggressiv markedsføring

- 17) Kunden bringes til at tro, at han ikke kan forlade lokalerne, før en kontrakt er indgået.
- 18) Der aflægges personlige besøg, der ikke er omfattet af forbuddet i forbrugeraftalelovens § 6, på kundens bopæl, uden at kundens ønske om, at en repræsentant for den finansielle

-
- le virksomhed skal forlade stedet eller blive væk, respekteres, idet der dog gælder en undtagelse for besøg med henblik på at håndhæve en kontraktlig forpligtelse under omstændigheder og i et omfang, der er berettiget i henhold til lovgivningen.
- 19) Der foretages vedholdende og uønskede henvendelser pr. telefon, der ikke er omfattet af forbuddet i forbrugeraftalelovens § 6, eller pr. telefax, e-mail eller andre fjernkommunikationsmedier, idet der dog gælder en undtagelse for henvendelser med henblik på at håndhæve en kontraktlig forpligtelse under omstændigheder og i et omfang, der er berettiget i henhold til national lovgivning.
- 20) Den finansielle virksomhed kræver, at en kunde, som ønsker at anmelde en fordring i henhold til en forsikringspolice, skal fremlægge dokumenter, som ikke med rimelighed kan anses for at være relevante i forhold til fordringens gyldighed, eller den systematisk undlader at svare på korrespondance vedrørende sagen, i den hensigt at afholde kunden fra at udøve sine kontraktlige rettigheder.
- 21) Der skabes det fejlagtige indtryk, at kunden allerede har vundet, vil vinde eller ved udførelse af en bestemt handling vil vinde en præmie eller et andet tilsvarende gode, selv om faktum er, at der enten
- a) ikke findes nogen præmie eller et andet tilsvarende gode, eller
 - b) at den handling, som skal udføres for at indløse præmien eller et andet tilsvarende gode indebærer, at kunden skal betale et pengebeløb eller på anden måde påtage sig udgifter.

Dokumentation for rådgivning om lån med sikkerhed i fast ejendom

Jeg/vi _____ (kundens/kundernes navn og cpr. nr.) har modtaget rådgivning af _____ (pengeinstituttets eller realkreditinstituttets navn) i forbindelse med min/vores optagelse af et lån med sikkerhed i fast ejendom.

Til brug for rådgivningen har jeg/vi på _____ (navn på pengeinstituttet eller realkreditinstituttet)'s foranledning oplyst følgende:

- Om min/vores erfaring med at optage lån: _____
- Om mine/vores økonomiske forhold: _____
- Om min/vores risikovillighed: _____
- Om mine/vores forventninger til lånets reelle løbetid: _____

Instituttet har i den forbindelse oplyst mig/os om følgende:

- De væsentligste egenskaber ved det valgte lån: _____
- Vilkår i forbindelse med optagelse af lånet (fastkursaftale, hjemtagelse m.v.): _____
- Opsigelsesvilkår for det valgte lån: _____
- Indfrielsesvilkår for det valgte lån: _____
- Er det muligt at foretage låneomlægning: Ja Nej
- Omkostninger ved låneomlægning eller indfrielse: _____
- Begrundelse for valget af lånet i lyset af min/vores økonomiske situation: _____
- Øvrige råd: _____

I forbindelse med rådgivningen er jeg/vi opmærksomme på, at _____ (alternativt lån) kan udgøre et alternativ til det lån, som jeg/vi har indgået aftale om.

_____ (det lån, der optages) har _____ årlige omkostninger i procent (ÅOP)

_____ (det alternative lån) har _____ årlige omkostninger i procent (ÅOP)

Dato Kundens/kundernes underskrift

(Navn på pengeinstituttet eller realkreditinstituttet) bekræfter ovenstående rådgivningsforløb.

Dato Pengeinstituttets eller realkreditinstituttets underskrift